

ŽUPNI LIST

ŽUPA UZNESENJA BDM PRISOJE

GODIŠTE V. BR. 30./2014. GODINA "A" 27. SRPNJA 2014.

Sveti Ignacije Lojolski

Ignacije je prije obraćenja bio vojnik, časnik, kako je svome redu dao prilično čvrstu organizaciju, naglasio važnost poslušnosti, mnogi su počeli držati da su isusovci posve vojnički red. No to ne stoji. Ignacije bijaše veoma čovječan, elastičan i više je držao do duha nego do slova, do ljubavi nego do stroge vanjske stege. Ignacije potjecao je iz jedne od 24 baskijske plemićke obitelji. Rodio se jednoga nama nepoznatoga dana godine 1491. kao posljednje od dvanaestero djece. Kao vojnik, na Duhove 1521., braneći tvrđavu Pampelonu, bio je topovskim tanetom teško ranjen u koljeno.

Dok se oporavljao u bolnici bile su mu dostupne samo dvije knjige: Život Isusov od Ludolfa kartuzijanca i Legenda o svetcima od Jakova de Voragine. Bolesnik, pritisnut dosadom, počeo je ipak čitati te knjige, koje će ga dovesti do toga što će započeti jedan proces koji će ga dovesti do toga da jednom posve upozna Božju volju, ono što Bog hoće od njega. Ignacije kao hodočasnik pošao je u Rim, pa onda u Veneciju i napokon u Svetu zemlju. Ondje je želio ostati i obraćati nevjernike, no to je u onim prilikama za njega postalo neizvedivo. Zato se vratio u Europu. Ignaciju se već u Barceloni rodila želja da oko sebe okupi u jedan savez neko-liko ljudi koji bi onda bili trublje Isusa Krista. To će mu poći za rukom tek u Parizu. Ondje je okupio oko sebe skupinu sposobnih studenata. Ta prva Ignacijeva četica zapečatila je svoju odluku na Veliku Gospu 1534. zavjetom u Kapeli mučenika u Parizu. Zavjetovali su se da će služiti Bogu i pomagati dušama u savršenom siromaštvu i čistoći te poći u Palestinu. Ako im to ne pođe za rukom, onda će se staviti na raspolaganje papi, Kristovu namjesniku na zemlji, "da im Krist preko njega udostoji se pokazati put savršenije službe." Ignacija su njegova prva subraća izabrala za svoga prvoga generalnoga poglavara i tu će dužnost nositi sve do svoje smrti. U Družbi je generalni poglavar do danas doživotno. Ignacije kao general deset je godina radio na Konstitucijama, koje će redu dati čvrsto ustrojstvo. Umro je 31. srpnja 1556. ostavivši iza sebe već čvrsto razgranat red s brojnim kolegijima i ustanovama. Isusovaca je tada bilo tisuću, no njihovo je značenje i utjecaj daleko prelazio njihov broj.

nići bile su mu dostupne Isusov od Ludolfa kartuzijanca i Legenda o svetcima od Jakova de Voragine. Bolesnik, pritisnut dosadom, počeo je ipak čitati te knjige, koje će ga dovesti do toga da jednom posve upozna Božju volju, ono što Bog hoće od njega. Ignacije kao hodočasnik pošao je u Rim, pa onda u Veneciju i napokon u Svetu zemlju. Ondje je želio ostati i obraćati nevjernike, no to je u onim prilikama za njega postalo neizvedivo. Zato se vratio u Europu. Ignaciju se već u Barceloni rodila želja da oko sebe okupi u jedan savez neko-liko ljudi koji bi onda bili mu poći za rukom tek u Parizu. Ondje je okupio oko sebe skupinu sposobnih studenata. Ta prva Ignacijeva četica zapečatila je svoju odluku na Veliku Gospu 1534. zavjetom u

Kapeli mučenika u Parizu. Zavjetovali su se da će služiti Bogu i pomagati dušama u savršenom siromaštvu i čistoći te poći u Palestinu. Ako im to ne pođe za rukom, onda će se staviti na raspolaganje papi, Kristovu namjesniku na zemlji, "da im Krist preko njega udostoji se pokazati put savršenije službe." Ignacija su njegova prva subraća izabrala za svoga prvoga generalnoga poglavara i tu će dužnost nositi sve do svoje smrti. U Družbi je generalni poglavar do danas doživotno. Ignacije kao general deset je godina radio na Konstitucijama, koje će redu dati čvrsto ustrojstvo. Umro je 31. srpnja 1556. ostavivši iza sebe već čvrsto razgranat red s brojnim kolegijima i ustanovama. Isusovaca je tada bilo tisuću, no njihovo je značenje i utjecaj daleko prelazio njihov broj.

Uono vrijeme: Reče Isus mnoštvu: “Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronade, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu.” “Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem: pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga.” “Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe. Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace. Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi.” “Jeste li sve ovo razumjeli?” Odgovore mu: “Jesmo.” A on će im: “Stoga svaki pismoznanac upućen u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro.”

Riječ Gospodnja.

Komentar:

Iz ovoga zaključujemo da je Bog skriven, nije ne putu, ali je svakako dostupan onome koji ga traži. Zašto se Bog ne očituje jasno i glasno? Zašto je skriven a ne vidljiv svima poput velikih reklama? Jedno je jasno; Bog želi ući u svijet kao malo dijete, neprimjetno i nenametljivo. Pa i sami znamo da se o velikim bogatstvima ne priča javno i ne prokazuje gdje se točno nalazi iako se jasno daje do znanja da je tu negdje, i blago onome tko ga nađe. Zanimljivo je slušati komentare ljudi koji promatraju one koji prodaju sve da bi kupili jednu njivu. Zasigurno im se rugaju i smatraju nerazumnima jer to nema nikakve trgovačke logike dok i ne slute koje je blago skriveno upravo tu gdje i ne misle. I mi smo vjernici često prozivani i izrugivani, a posebno u novije vrijeme, da smo zaostali, primitivni, odričemo se užitka da bi služili nekakvim smiješnim i zaostalim zapovijedima i zakonima. Da, ali ti ljudi ne znaju ono što mi znamo, a to je bogatiti se u Bogu. Iz dana u dan otkrivati njegovu blizinu u bližnjima koje je trebalo tek otkriti, iako su bili tako blizu nas. I opet čujemo nepovjerljivu osudu ili pitanje svijeta oko nas: pa zar se isplati ostaviti sav taj zemaljski užitak i blago radi nečega što je skriveno očima? Ma nije pitanje što je čovjek ostavio nego što je dobio tim svojim potezom. Kršćanin koji nasljeđuje Krista dobiva ne samo novo srce, već i nove oči. On vidi ‘biser’ u svim stvorenim stvarima. Prepoznaje ‘skriveno blago’ u nekoj boli, gubitku, nepravdi. Mi hoćemo ‘malo’ Boga, ‘malo’ religije posred sivila svakidašnjice i grubosti svijeta, ali Isus u današnjoj prisposobi kaže da Kraljevstvo nebesko osvajaju velikodušni i odvažni, a ne polovični i bojažljivi. Ono nije za gotovane.

Gospa od Anđela

2. kolovoza

RASPORED SVETIH MISA U OVOM TJEDNU

Pon.: 28. 7.: (u 7,30 sati)

Na čast sv. Ante - Toma Ivančić

Uto.: 29. 7.: (u 7,30 sati)

Za pok. Iliju, Ružu, Abrma i Cvitu Ljubičić -
Zorka Čurić

Sri.: 30. 7.: (u 7,30 sati)

Za pok. Ivu i Antu - Franjka Šola Švegića

Čet.: 31. 7.: (u 7,30 sati)

Za pok. Marijana i Ivu Šarić - Toni Šarić

Pet.: 1. 8.: (u 7,30 sati) (prvi petak)

Za pok. Smiljanu, Ivana i Franjku - Franjka
Čurić

Sub.: 2. 8.: (u 7,30 sati)

Za pok. Miju i Ivu Sabljčić - obitelj

Ned.: 3. 8.: (u 9 sati)

Za pok. Ivu Šola - Obitelj

**U NEDJELJU 3. 8. 2014.
SVETE MISE ĆE BITI U ŽUPNOJ CRKVI
U 9 i 11 sati**

ŽUPA UZNESENJA **BDM** PRISOJE 80245 Prisoje

tel./fax.: +387 34 366 604 mobitel.: +387 63 312 047

Web: www.zupaprisoje.net e-mail: info@zupaprisoje.net

SUSRET PRISOJAČKIH DUHOVNIH ZVANJA

U srijedu, 30. 7. 2014. godine će se održati susret prisojačkih duhovnih zvanja.

Susret će početi u 10 sati u župnom dvoru a u 11 sati sveta misa u župnoj crkvi, koju će predslaviti **fra Ante Kutleša, misionar iz DR Kongo**. Zato, obavještavam sve svećenike, redovnike i redovnice a i župljane da svojim dolaskom uzveličaju ovo slavlje.

Dobrodošli!

ISPRAVKA

U prethodnom župnom listiću sam napisao da je Zorka Čurić darovala 50 KM za odvoz smeća a trebalo je napisati **Zorka Ćosić**. Ispričavam se zbog pogreške u pisanju i zahvaljujem na razumijevanju.

Marijo na nebo uznesena, moli za nas!